

MEDIC RELATIEDAGEN 2019

‘Het Biesbosch avontuur’

VERBINDING – DE BRUG VERSTERKEN TUSSEN ONZE COMBAT MEDICS & (PARA)MEDICI

“01.00uur ‘s nachts, we gaan in de regen naar de Biesbosch om met Night Vision Goggles te inventariseren wat de vijand aan het doen is. Fluisterend besluiten we er één aan te houden. Dat lukt, dan ook meteen de ander aanhouden. ‘Te cool!’ Weer terug mogen we onze slaapzak in. Eén collega vraagt of ik denk dat we gaan slapen. ‘Nee natuurlijk niet, zie het maar gewoon als een nachtdienst!’ En jawel, na anderhalf uur worden we eruit geroepen: uurtje bootcamp onder bezielende leiding van drill-instructeur Piet Vlam en daarna roeiend door de Biesbosch. Met als beloning de zonsopgang en een kop koffie.” Zo vertelt Mirjam, ambulance-chauffeuse van ambulancedienst Rotterdam-Rijnmond.

Het is 16 oktober 2019, 07.00uur. *“We verzamelen bij de werkbank in de garage. Collega’s komen in uniform terug van hun nachtdienst. Anderen melden zich met koffie in hun hand aan bij de meldkamer: aanvang dienst. Wij staan er niet in uniform, wel bekapt en bezakt. We mogen twee dagen mee met het Korps. De Medics die met ons mee mochten op de ambulance gaan ons bedanken met een intensief en stoer programma. Collega’s verklaren ons voor gek: ‘In eigen tijd vies worden?’ Maar de meesten van ons kijken hier al weken naar uit!”*

“Geweldig wat groepsdruk doet!”

Sinds 2018 verzorgen de Medics van ons Korps relatiedagen als dank voor de stages die gelopen mogen worden bij ambulancedienst Rotterdam-Rijnmond. *“Op dit moment komt het ambulancewerk het dichtst bij het werk van de Medic.”*, verklaart Maarten (Korpsarts). *“Maar het biedt veel meer voordelen; de ligging, de collegialiteit en het gemak om even een week mee te mogen draaien met het oog op een volle agenda van een Commando Specops, zijn daarin zeer interessant voor ons Korps.”* Onze Medics van het Korps lopen dan ook al jaren stage op dit adres, dankzij oud-commando en ambulanceverpleegkundige Dirk Koelewijn (lichting 90-05). *“Echter door onderbezetting en een gewild stageadres voor artsen en verpleegkundigen in opleiding is het niet altijd even gemakkelijk om de Medic bij een verpleegkundige op de ambulance te plaatsen.”*, gaf Dirk aan voor de relatiedag in 2018.

Door het aanbieden van deze relatiedagen ontstaat er een connectie, een nauwe band, waardoor het voor Dirk weer eenvoudiger wordt om een Medic bij een verpleegkundige op een auto te plaatsen. Voorheen werd deze dag ieder jaar georganiseerd door het GNK-peloton van het KCT, maar door een drukke periode heeft dit vier jaar stilgelegen. Dit was een signaal voor de Medics om het zelf op te pakken en vorm te gaan geven. Waarbij in 2019, voor de eerste keer een tweedaagse werd georganiseerd, ook het personeel van onze nieuwe stageadressen; ambulancedienst Haarlem, ziekenhuizen Amphia Breda en HMC Westeinde Den Haag, waren uitgenodigd. Uiteindelijk namen 30 personen deel aan deze dagen, waaronder verpleegkundigen en chauffeurs van de ambulancediensten Rotterdam-Rijnmond en Haarlem, en medisch personeel van het ziekenhuis HMC Westeinde Den Haag. Met als locatie de Vaarschool, **Kamp Wijnmalen**.

“In de bus op de heenweg heerst een schoolreisjessfeer. Stoere verhalen worden verteld en snoepjes uitgedeeld. Aangekomen op de basis kleden we ons om in legeruniform. Tijdens de KAKO-les, is de collegialiteit meteen voelbaar. Collega’s die het niet vatten worden het zolang bijgepraat totdat zij het ook snappen. We worden ingedeeld in groepen en gaan een stuk lopen. En ja, dan leer je je collega’s goed kennen. Abseilen, klimmen, hulpverlenen bij een raketinslag, rebussen oplossen, een drijfpakket maken, zwemmen, vlot bouwen – varen – en weer uit elkaar halen, hulpverlenen terwijl je zelf onder vuur komt te liggen... ‘Geweldig wat groepsdruk doet!’ Iedereen heeft alle opdrachten gedaan!”

De ochtend van dag één bestond uit het wegwijs maken in het Kamp, omkleden in uniform, rugzak bepakken, een briefing van Korpsarts Maarten over de medische ontwikkelingen binnen het Korps, een vermakelijke KAKO-les onder leiding van Jack Bakker en uitleg over het middagprogramma. Alleen het middagprogramma, omdat de rest van het programma een 'verrassing' zou zijn.

"Er wordt weken van tevoren gespeculeerd over wat we allemaal gaan doen. En ze blijven me vragen stellen, maar ik zeg ze niks.", vertelt Dirk in de aanloop naar deze dagen.

De groep werd voor het middagprogramma verdeeld in vijf kleinere groepen met elk een Medic. Vervolgens liep men middels KAKO verschillende punten af waar op elk punt een stukje uitdaging lag te wachten.

"In eigen tijd vies worden?"

Maar de meesten van ons kijken hier al weken naar uit!"

Twee van de vijf activiteiten waren medische stations, waarbij d.m.v. CUF (*Care Under Fire*) en TFC (*Tactical Field Care*) de slachtoffers gestabiliseerd moesten worden. Uit de vorige relatiedag (2018) bleek namelijk dat er behoefte was om de Medic binnen zijn domein aan het werk te zien. *"Voor ons als ambulancepersoneel uitermate interessant, gezien de dreiging van aanslagen in onze huidige samenleving."*, gaf Dirk aan.

Tijdens het middagprogramma konden er ook punten verdiend worden bij de niet-medische activiteiten én door het oplossen van de rebus, die in stukjes verspreid lag langs het parcours en door correct kaartlezen gevonden kon worden. Een spannende en fanatieke strijd tussen de groepen, waarbij het oplossen van de rebus de doorslag betekende. Aan het einde van de middag was er de prijsuitreiking. Na de ontknopning werd de prijs, een in multicam gekleurde muts, triomfantelijk door de winnaars op hun hoofd gezet voor het volgende onderdeel. Het was een divers programma met uitdagende, militaire en medische skills, waarbij samenwerking de sleutel tot succes gaf.

Ondanks de regen en het pittige programma tijdens deze dagen bleef de groep positief en fanatiek. En niet alleen de deelnemers genoten, ook de organisatie en de Medics genoten volop. Zo namen alle Medics vol genoeg deel aan de activiteiten, dat zich onder andere uitte in een parade van een van de Medics in zijn pendek, over de binnenplaats van de Vaarschool, met een brede glimlach.

Vervolgens stond het eten uit de gamellen alweer klaar, waarna het avondprogramma van start kon gaan. Dat bestond uit een SR (*Special Reconnaissance*)-missie in de Biesbosch. Wederom in kleine groepjes met elk een Medic. Doel: de laatste *stronghold* van de vijand in kaart brengen, met als einddoel een *capture or kill* van de vijand. In een korte isolatiefase werden de taken verdeeld en de plannen gesmeed. Eenieder gecamoufleerd met aanvalsvest, helm, nachtzicht en wapen klom in het donker in de aanvalsbboot. Met de aanvalsbboot voer elk groepje om en om naar het *objective* toe. Kruijpend en sluipend ging men voorwaarts en werd er belangrijke informatie verzameld over de vijand. Het laatste groepje, dat nu over voldoende informatie beschikte, kon hierdoor de vijand overrompelen. Waarbij, mede door de geruisloze actie, de geïdentificeerde kopstukken gevangengenomen konden worden.

De groepen waren zo fanatiek dat ze geen problemen hadden met de metershoge brandnetels, stromende regen en de natte gronden met hier en daar wat plassen. Dit klijkje in de keuken werd dan ook als zeer uitdagend, enerverend en plezierig ervaren en draagt bij aan het begrip van ons werk als commando's.

“Fluisterend besluiten we er één aan te houden.”

Toen het laatste groepje terugkwam konden ze nog een uurtje slapen, want om 04.00uur werd iedereen wakker gemaakt om onder satirische en drillende leiding van Piet Vlam een uur te gaan krik-krakken. Binnen 2 minuten op de plaat; voorligsteun, opdrukken, sit-ups, tillen en dragen, rennen, gewondentransport en nog veel meer. Erg vermoeiend, maar niets was hun teveel.

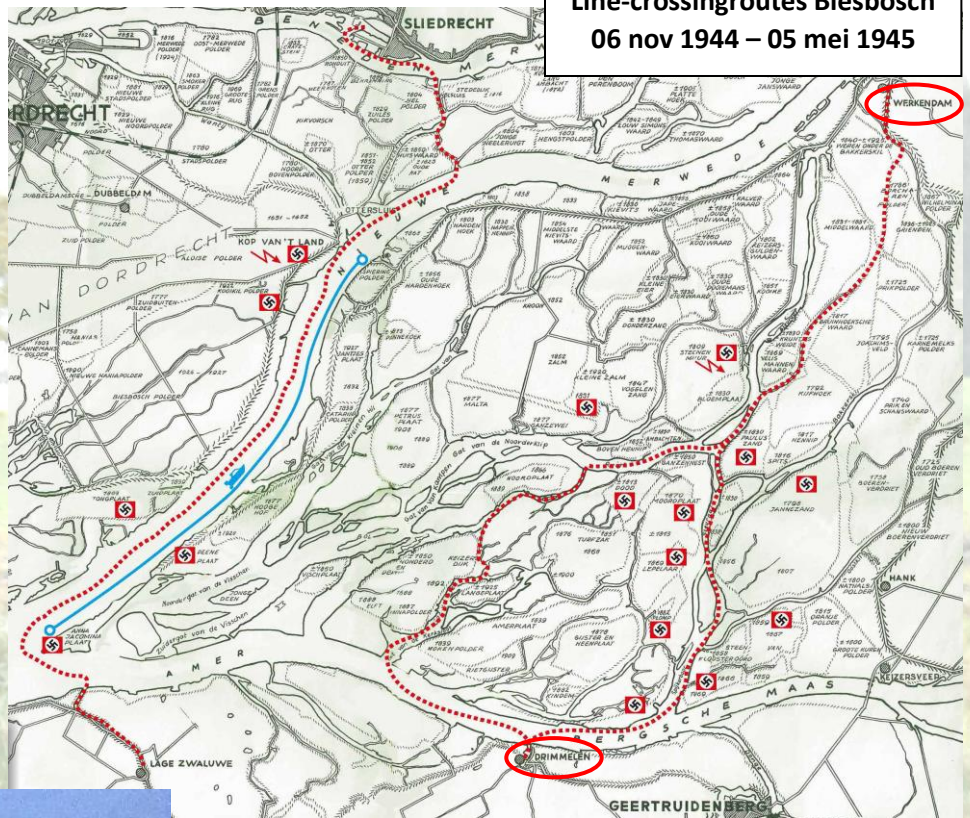

“Hier praten ze nog steeds over binnen de ambulancedienst”, weet Dirk ons een half jaar later te vertellen.

Line-crossingroutes Biesbosch 06 nov 1944 – 05 mei 1945

Eind mei 1945, Noordwest-Nederland nog in handen van de Duitsers. De Duitsers gaven zich niet zomaar gewonnen. Ze hadden zich ingegraven, waardoor de *Grebbestelling* weer in gebruik werd genomen. Het Canadese leger stond voor de Grebbelinie in het oosten en het Poolse leger ten zuiden van de Biesbosch. Werkendam speelde een belangrijke rol voor het verzet. Line-crossers vanuit Drimmelen, met gevaar voor eigen leven, brachten honderden joden en verzetsmensen, agenten met geheime zenders en gestrande geallieerde piloten via de geheime overtochten in veiligheid. Maar ook middelen, zoals medicijnen, die schaars waren, werden via deze routes getransporteerd.

*“Hier praten ze nog steeds over
binnen de ambulancedienst!”*

Het is 01 mei 1945, Noordwest-Nederland bezet gebied. Wij waren de verzetsgroep 'Albrecht', die militaire berichten en medicijnen de frontlinie overbrachten. Het volgende bericht kwam binnen:

Er worden nu enkele dagen twee line-crossers van onze verzetsgroep vermist: Arie 'Aaike' van Driel en Kees van de Sande. Hun boot is gevonden door de Duitsers, deze was gestrand op een zandbank. Arie en Kees zitten nu vast in de Biesbosch. Opdracht: spoor deze line-crossers op en neem ze mee terug naar Kamp Wijnmalen. Laatste bekende plek is het brugje van Sint-Jan, de plek waar een tijdje terug door onderduikers 75 Duitsers zijn ontwapend.

We stapten in onze aanvalsbotten en begonnen aan de tocht. Roeiend, om niet onderkend te worden.

Op onze eerste locatie onder de brug van Sint-Jan vonden we een briefje in een fles met de volgende tekst:

Na enkele uren roeien en een stralende zonsopgang wisten we de laatste locatie middels KAKO te bereiken. Helaas was er geen spoor van Arie en Kees meer vindbaar. Na een korte stop in het bezette gebied waren we genooddaakt ons om te keren en voeren we terug naar de Vaarschool. Eenmaal aangekomen konden we nog wel een paar uurtjes slaap gebruiken. Na even snel wat gegeten te hebben, vielen we als een blok in slaap in onze zachte slaapzakken. Na deze korte slaap hoorden we dat Arie en Kees een dag voor onze opdracht, op 30 april 1945, waren opgepakt door de Duitsers om op Fort de Bilt te Utrecht te worden gefusilleerd. De enige twee line-crossers die de oorlog niet overleefd hebben.

28 april 1945 'Het is voor ons te gevaarlijk om hier te blijven. De patrouilleboten van de Duitsers varen continu op en neer. We worden gedwongen naar het oosten te gaan. We gaan naar de Aakvlaten. Ik ken daar nog wel een paar goede plekken. Zoek ons op coördinaat 31U FT 2938 3210. We hebben honger en dorst. Help ons alsjeblieft!' Groet Arie en Kees.

“De volgende dag (enkele uren later) mochten we met verfmunitie en echte wapens op statische doelen schieten, waarna een uitdagend, dynamisch en spannend parcours volgde. Daarna varen met de supersnelle RHICC van de Vaarschool. Met als afsluiting een BBQ. Op en top genoten van dit supergave programma! Moe, in de bus terug, zitten we dicht bij elkaar. Weer worden er verhalen verteld, over bijzondere collega's en de grappen die uitgehaald zijn. Het is net een huiskamer vol familie en ik hoor hierbij!”, zegt Mirjam.

*“Medics, bedankt voor het stoere intensieve programma!
Jullie geven ons meer dan een waanzinnig tof programma!
Jullie laten ons even familie zijn!”*

Geschreven door: Medic 108 cotrcie. Met dank aan Mirjam, Dirk en Maarten!

En enorme dank aan het personeel van de Vaarschool, LO/Sport, Logistiek, 108cotrcie, Jack Bakker en Piet Vlam voor het mogelijk maken van deze fantastische dagen!